

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Central) V. Midrigan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

ÎN C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Bot în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” împotriva Biroului Vamal Chișinău, intervine accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Valenti Prim Tur” cu privire la revendicarea declarațiilor vamale și a deciziei de regularizare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 22 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău, intervine accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Valenti Prim Tur” solicitând anularea procesului-verbal de revendicare a declarațiilor vamale nr.40.16/2-R din 03 iunie 2016 și anularea deciziei de regularizare nr.175 din 21 iunie 2016.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a relatat că potrivit declarației vamale nr.3029124031 din 24 aprilie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” a importat și a plasat în regim vamal de import definitiv cu aplicarea tratamentului tarifar favorabil un autocar uzat de model Mercedes Benz 0350, anul fabricării 2006, beneficiind de scutirea de la plata TVA și a taxei vamale.

La 03 iunie 2016, Biroul Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal de revendicare a declarațiilor vamale nr.40.16/2R deoarece conform informației eliberate de Întreprinderea de Stat „CRIS Registru”, autocar de model Mercedes Benz 0350 a fost dat în locațiune Societății cu Răspundere Limitată „Valenti Prim Tur” pe un termen de 3 ani, începând cu 14 septembrie 2015 până la 14 septembrie 2018, conform contractului de locațiune încheiat între părți.

Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” afirmă că Biroul Vamal Chișinău a impus întreprinderii taxa vamală în mărime de 67 651,58 lei, TVA - 285 219,08 lei, suma totală fiind de 352 870,66 lei, în temeiul art. 127⁵ alin. (1), lit. c), alin. (2), art. 127¹³, art. 202³ și art. 202⁷ Cod vamal.

În opinia reclamantului procesul-verbal de revendicare a declarațiilor vamale nr.40.16/2R din 03 iunie 2016 este nul de drept, deoarece în corespundere cu înțelegerea părților respectivul contract de locațiune este lovit de nulitate, în virtutea faptului că Societatea cu Răspundere Limitată „Valenti Prim Tur” nu și-a executat obligația de autentificare notarială a respectivului contract, precum și obligația scadentă de plată a drepturilor de import pentru Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans”.

Invocă că potrivit prevederile art. 212 lit. b), 213 alin. (1) și 219 Cod civil, contractul de locațiune nu poate fi tratat ca valabil, or, nulitatea ei presupune inexistența raporturilor de chirie și deci imposibilitatea sancționării Societății cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” pentru darea în locațiune a mijlocului de transport.

La 30 iunie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” a recepționat scrisoarea Biroului Vamal Chișinău nr.3933 din 28 iunie 2016, prin care a fost informată că, în cadrul acțiunilor desfășurate de organul de urmărire penală a Serviciului a fost emisă decizia de regularizare nr. 715 din 21 iunie 2016 prin care Societății cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” i s-a pretins plata de obligații vamale în sumă 404 065,83 lei.

Consideră că decizia de regularizare este una nulă de drept dat fiind faptul că nu este întemeiată și nici nu respectă rigorile de procedură, iar însăși Biroul Vamal Chișinău confirmă că la moment se exercită acțiuni de urmărire penală în vederea stabilirii existenței sau inexistenței faptelor penal prejudiciabile aferente importului autocarului sus indicat, și aplicarea tratamentului tarifar favorabil (scutire 702).

Relatează că Societății cu răspundere Limitată „Ednateric Trans” nu i s-a prezentat până la adresarea în instanță nici o ordonanță de începere a urmăririi penale sau de atribuire a careva calități procesual penale de bănuit sau învinuit, iar în lipsa unei sentințe irevocabile, i se pretind prejudicii caracteristice celor care urmează a fi soluționate în cadrul procedurii penale.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans”, a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” a încălcat prevederile legislației fiscale și anume art. 103 alin.) pct.29 din Codul fiscal și legislației vamale, art. 28 lit. g) din Legea cu privire la tariful vamal. Ultima utilizat autocarul de model „Mercedes Benz 0350” în alte scopuri decât cele stabilite prin destinația sa finală, fără a fi inclus în capitalul statutar al întreprinderii în termenul și modul prevăzut de legislație.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 martie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de Societatea cu

Răspundere Limitată „Ednateric Trans”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, a fost respins declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017.

La 22 noiembrie 2017, avocatul Alexandru Bot în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans”, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă care stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurentul opiniază că instanțele investite cu judecarea fondului greșit au constatat despre corectitudinea acțiunilor organului vamal și neîntemeiat nu a luat în considerație ca probă hotărârea Judecătoriei Botanica din 16 noiembrie 2016, prin care a fost dispusă nulitatea contractului de locațiune.

A indicat că instanța de apel nu a reținut corect toate circumstanțele pricinii și astfel decizia este neîntemeiată și nemotivată.

Prin referința depusă la 07 februarie 2018, Biroul Vamal Chișinău a indicat că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 noiembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 noiembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Alexandru Bot în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Ednateric Trans”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Nina Vascan

Dumitru Mardari